

615 Bana Bir Tutam Sevgi Bırakın

– Necmi Yaprak · 26 Ekim 2012

Var olan bütün insanlık yaşamı boyunca kurmuş olduğu hayallerini gerçeğe çevirememiştir. İsterse elinde bütün dünyanın olanakları olsun yine de yüreğinde ufak bir kırıntı kalmıştır. İnsanoğlu yaşamı boyunca karşısına çıkan fırsatları ister değerlendirsün isterse değerlendirmesün başına gelecekleri asla kestiremez. Bunun adına dinimizde kader denir. Kadere inanmayanlar bile bir kerecik kendilerine sorsun.

Kurulmuş düzeninde yapacağı işler belli olabilir. O işlerin ayrıntılarında neler gizlidir bilebilir mi ? Her gün aynı işi yapsa da her gün ayrı bir yaşam ya da ayrı bir cümle kursa yine yeni bir şeyler öğrenmektedir. Nasıl parmak izleri aynı olmuyorsa her insanın yaşamı da aynı olmaz. Mutlaka kendine has ayrı bir özelliği vardır.

Kimi insanlar hayatın gizemlerini erken fark eder ve sakin bir hayat yaşamayı tercih eder. Kimileri ise yıllar geçer aradan hala kendini bulamaz. İsterseniz kendinizi şair olarak hissedin. Alın elinize kalemi yazmaya başlayın. Konu ne olursa olsun en güzelini yazmaya çalışın. Her yazdığınız bir sonraki yazıdan sonra bir önceki yazınızı beğenmeyeceksiniz.

Belki insanların yüreklerinde bir deha olabilirsiniz. Acaba kendinize göre dünyanın neresindesiniz. Aklınız beyninizden gitmediği sürece bu soruları kendinize sormaya devam edeceksiniz. Hiç kimse güneşi avuçlarının içine alamaz. Kırılmış bir yüreğe ilk baktığı gibi bakamaz. İnsan olan mutlaka vicdanına hesap sorar.

Yaşam boyunca zenginleşmek ve fakirleşmek ellerinde olduğunu zannedenler ne kadar çok yanıldıklarını başına sağlık sorunu geldiğinde “meğer en büyük zenginlik sağlıklımış” demekten kendilerini alamaz.

Onun için karşımıza çıkacak ne varsa hep hayırlısı olsun diye dua etmekten başka hiçbir çaremiz yok. Bu durumu gelmek için de uzun yıllar beklemek gerekmiyor. Sana verilen görevi hakkıyla yapmaya çalışın. Hepimiz birer emanet olarak geldik dünyaya. Ruhumuza verilen bedenlerde bize emanet verilmiştir. Bu bedenleri en güzel bir şekilde kullanmaya çalışalım.

Dünyaya ve insanlığa baktığımızda yaşananlar insanlığa çok uzak ise ne yapmalıyız ? Bu insanlığı nasıl kurtarmalıyız ? Aslında çok basit olan cevapları başkalarında aramaya gerek yok. Önce ben ne yapmalıyım diye düşünmemiz lazım. Peki bu düşüncede olamayan zavallı duruma düşenler için ne yapmalıyız sorusuna çözüm bulacak devletin kurumları devreye girmesi lazım. Bu kurumlar yeterli midir ? Yeterli değilse, yeterli kılmayan yine insanlar değil mi ?

Anlayacağınız bir yerlerde eksiklik varsa o eksikleri gidermek için önce adım atmak gerekiyor. Adım atacak yürekler neden çaresiz ? Ölümden başka her sorunun cevabı olan yaşamda insanlar neden bu kadar duyarsız ? Neden biliyor-musunuz ? Bizler kendimizi insan zannediyoruz ama maalesef insan değiliz.

Öğrenebileceğin her şeyi öğren, istersen dünyanın en zengin insanı ol. Peşinden Allah senden razı olsun dedirtecek bir eser bırakmazsan sen boşuna yaşamışsındır. Dünyada konuşulan bütün cümleleri kursan ne fayda. Sevgiyle bakan bir bakış yapmadıktan sonra ne yazar.

Ey insanoğlu alın dünya sizin olsun. Bana bir tutam sevgi bırakın yeter.

26.10.2012